

Két Szabolcs-Szatmár megyei honismereti tábor

A megyei és városi művelődési központ hosszú ideje várt már az alkalomra, hogy a középiskolásokon és felnőtteken kívül általános iskolásokat is újból meghívhasson a megyei honismereti táborba. Történt ugyanis, hogy az Ifjúsági Bizottság egyik állásfoglalása alapján négy évvel ezelőtt kiszorult a gergelyugornyai úttörőtáborból a középiskolás és a felnőtt korosztály. Addig minden évben együtt lehettek a legkisebekkel a már középiskolába került honismereti szakköri tagok és a szakkörvezetők, akik így barátságosabb kapcsolatba kerültek tanítványaikkal, s a táborvezető szakköri csoportok vezetését is elvállalták.

Gondunkat az elmúlt évben Baján, a honismereti táborvezetők országos tanácskozásán is megemlégtünk, valamint a megyei úttörőelnökségen és az ifjúsági titkárnál is. Erdemes volt ütni a vasat, mert az idén az úttörőelnökség felajánlotta a megyei és városi művelődési központnak, hogy júniusban száz gyerekeknek nyújtanak helyet Gergelyugornyan; a kiválasztás és a program megszervezése, illetve lebonyolítása a mi dolgunk. Örömmel vállaltuk a feladatot, hiszen a legfogékonyabb korosztályt, az általános iskolásokat fogadhattuk a Honismereti mozgalom lelkesei között.

Régi szakkörvezetőink az első szóra vállalták a táborvezetést, s a művelődési központ munkatársai is pártfogolták az ügyet. Nagy Ferenc ibrányi szakfelügyelő lett a táborvezető, Zsoldos Ferenc varsánygyűrei tanár a tárgyi gyűjtő néprajzi csoport vezetését vállalta. Fazekas István kisvárdai tanár az iskolatörténettel foglalkozók csoportját irányította, Papp Ágnes és Dede Zoltán a művelődési központ főelőadói pedig a hagyományőrök, illetve a néptáncos szakköri csoportban kamatoztatták ismereteiket, szakmáikat.

Az első napi honfoglalás után komoly feladat várta a résztvevőket: vendégfogadásra készülődtek, hiszen *megyénk adott otthont a hagyományőrök úttörők országos találkozójának* is. Beregránci útkra elkísérte őket néhány honismereti táborozó, a többiek pedig népi játékokat készítettek a másnapi kirakodóverséhez, a szakköri csoportvezetők és óvónők irányításával. Szatmárcsékén és Tunyogmatolcon közösen gyűjtötték az ismereteket Kőlcseyről és Zalka Mátéről, s együtt örültek a „berégi vásár”-nak.

A harmadik napon az egész tábor útra kelt, s a hagyományőrök találkozó résztvevőivel Csarodán, Tüköshelyen és Tarpán ismerkedtek a népi hagyományokkal, s tettek „vitési próbát”, hogy Esze Tamás zászlóbontóinak mondhassák magukat. A honismereti tábor lakói nem érkeztek üres kézzel, hiszen valamennyien készítettek krónikát iskolájuk életéről, amelyet a tábor vezetői értékelték s jutalmaztak kinek-kinek érdeme szerint.

Három héttel később a középiskolások és felnőttek találkoztak Vásárosnaményban.

A hagyományokhoz híven az *idei tábornak is volt egy központi témája, amelyhez a délelőtti előadások kötődtek: a szakmunkásképzés 100. évfordulója. Szentpéteri Zoltán*, a megyei tanács középiskolai csoportvezetője színes, sokoldalú képet rajzolt a szakmunkásképzés jelenlegi megyei helyzetéről, Péter Imre nyugalmazott iskolaigazgató a megyei szakmunkásképzés száz évéről szólt, Pászts István, a fehérgyarmati ipari szakmunkásképző igazgatóhelyettese pedig a városokban folyó képzés harminc évét elemezte. Egy napot a megyével való ismerkedéssel töltöttek, hiszen nem titkolt célja volt a tábornak, hogy a szűkebb lakóhelyet, az irodalmi-történelmi hagyományokban oly gazdag Szabolcs-Szatmárt ismerje meg minden táborlakó.

Délutánonként az ötven résztvevő négy szakköri csoportban dolgozott. Balogh László rohodi tanár vezetésével Vitka helyeinek gyűjtötték – a mostani csoportnak sok olyan tagja volt, aki már a tavalyi táborozáson kóstolt ebbe a munkába, s újra jelentkezett. Szabó Imréné gyulaházi pedagógus a hagyományőrök gyűjtőmunkájukat irányította Csarodán és Vásárosnamény környékén, Joó Károly nyugdíjas középiskolai tanár a vásárosnaményi gimnázium 1972–82. közötti történetét dolgoztatta fel csoportjával, Antal Miklós neményi könyvtárigazgató pedig a helyismereti csoporttal készített bibliográfiát A vásárosnaményi járás kulturális élete a Kelet-Magyarország 1981. évfolyamában címmel. Nem bement a táborvezető, Muszta János nyírbélteli tanár sem, hiszen a szakköri csoportok irányítása, a feldolgozó munka szervezése mindig készenlétet kíván.

Első alkalommal fogadott a tábor főiskolásokat – mindannyiunk öröme. A Bessenyei György Tanárképző Főiskola ugyanis dolgozik a honismereti szakkollégium, Szabó Géza irányításával, s ezek a hallgatók remélhetően már a mozgalom szakkörvezetői utánpótlását jelentik. Lelkesedésükből mindenesetre erre következtethetünk.

A tábor a hozott pályamunkák értékelésével végződött. Huszonnégyen jelentkeztek a legkülönbözőbb témákkal, s tizenöt már a Jósza András Múzeumban várja a bírálatot, hogy részt vehessen az országos pályázaton is.

Összegezve: bár két helyen, két különféle időszakban kellett megszerveznünk a honismereti táborot, remélhetően egyszer újra elérjük, hogy a három korosztály együtt dolgozzék, hogy folyamatossá váljék az a honismereti tevékenység, amelyet a továbbtanulás, az elhelyezkedés egyébként óhatatlanul szétválaszt.

Jávor Ágnes